

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any IV.—TARRAGONA, 16 Juliol de 1916.—Núm. 146.

SUSCRIPCIÓ PÚBLICA

de 4.000 Obligacions, 4 1/2 per 100

de la

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

EMPRÈSTIT DE LA

CAIXA DE CRÉDIT COMUNAL

LA BANCA ARNÚS, SUCCESSORA D'EVARIST ARNÚS ha pres en ferm les 4.000 primeres obligacions que la Mancomunitat de Catalunya ha posat en circulació del emprèstit de 10.000.000 de pesetas de la CAIXA DE CRÉDIT COMUNAL, aprovat per R. O. de 20 de Setembre de 1914 i les ofereix en suscripció pública al preu de

84 per 100 o siguin 420 pessetes cada obligació

que portarà el capó venciment de 30 de Setembre pròxim.

Les Obligacions de la CAIXA DE CRÉDIT COMUNAL son de 500 pessetes cada una i rendaran l'interés de 4 1/2 per 100 anyal que's pagarà per trimestres vençuts en 31 de Mars, 30 de Juny, 30 de Setembre i 31 de Decembre. Serán amortitzables a la par en 60 anys i per sorteigs semestral a partir de l'any 1920.

Aquest emprèstit te la garantia de tots els ingressos i béns de la Mancomunitat i la subsidiaria de les quatre Diputacions catalanes i, ademés, tindrà la de tot l'actiu de la CAIXA representats pels préstecs amb garantia concedits als Ajuntaments.

CONDICIONS DE LA SUSCRIPCIÓ

La suscripció pública s'obrirà'l dia

19 DEL CORRENT MES DE JULIOL

a les nou del matí, a les oficines de la

BANCA ARNÚS (Passatge del Rellojje) — BARCELONA

i es tancarà al moment en que la totalitat dels títols quedi suscrita, servint-se les demandes per l'ordre que siguin presentades, mitjansent el pagament de 420 pessetes per Obligació

contra entrega en el acte, dels corresponents títols definitius.

Al preu de emissió aquestes Obligacions produeixen un rendiment anyal de

5'25 PER 100 NET

Se gestionarà l'inclusió d'aquestes Obligacions a la cotització oficial de la Borsa de Barcelona i a la «REVISTA FINANCIERA» de l'Associació del Mercat Lliure de Valors.

Des d'ara s'admeten suscripcions per correspondència.

La Marsellesa i ls Segadors

SURTO d'un concert que l'Orfeó Català ha donat avui en un teatre públic, amb motiu de l'aniversari de la proclamació de la República Argentina. S'ha començat l'acte cantant l'Orfeó l'himne argentí. Tothom de pau l'ha escoltat i un aplauso unánim ha tancat la darrera estrofa.

S'ha descapellat el programa, admirablement interpretat, amb força aplausos, refermant la nostra catalanitat al sentir les cançons populars de la nostra terra. Al final, part del públic ha demanat «Els Segadors» i altre «La Marsella». El mestre Director davant la divergència de parers del públic ha obtat per no cantar ni l'un ni l'altre. És molt sensible queis vulgüi oposar un himne a l'altre, quan al contrari els dos se complementen. Si «La Marsellesa» es el cant-símbol de la llibertat del home, «Els Segadors» es el cant-símbol de la emancipació de la patria. Home i Patria han de viure

re llures. Un dels dos que estes esclavitzat no seria la llibertat completa.

Jo haig de confessar que a la meua joventut també vaig participar de l'erro d'avui d'una part del públic. Quan «Els Segadors» eren recomanats pels autors de les Bases de Manresa, quals Assamblees, se comensaren resant una part de rosari, jo considerava aquell himne reaccionari. A Sitjes la primera vegada que vaig sentir l'Orfeó Català de Barcelona, quan el públic demanava «Els Segadors» l'amic Bó i Singla i jo ens engargamellavem cridant que's cantés «La Marsellesa». Més tart, quan l'autoritat va proibir i perseguir als que cantaven «Els Segadors», per la simpatia que tota idea perseguida me mereix, a la Secció Exenscionista de l'Ateneu vaig apendre a cantar «Els Segadors» i ls cantava amb tot entusiasme. Fins que m'he convensut que son perfectament compatibles «La Marsellesa» i «Els Segadors», sobre tot aquets amb lletra de Guanyabens. Al Orfeó Català d'aquí vaig proposar, i aixís va aprobarse, no sense l'oposició d'alguns orfeonistes, que's cantessin els dos himnes.

Amb la mateixa emoció que'l dia primer de Maig vaig presenciar una immensa multitut composta de homes de totes les nacions i totes les races cantant «La Marsellesa» pels principals carrers de Buenos Aires, hauria avui sentit «Els Segadors» i «La Marsellesa» d'en Clavé.

¿Quan se comensaran tots els catalans que la llibertat es una i que ha de ser igual pels homes i pels pobles?

Al escriure aquestes impressions del acte d'avui me vé a la memoria l'aberració anti-catalana d'alguns catalans de Tarragona, fá pocs anys, al pertubar i impedir que a la Rambla es ballesin sardanes i demanar en canvi, a crits, que la música militar toqués la «Jota aragonesa».

¿Aon s'es vist deprimir lo propi per exaltar lo extrany? ¿Se concibeix que una mare ofegui al seu fill per salvar el d'una altra? ¿Es possible imaginar-nos que a cap poble d'Aragó se xiules la jota i's demanessin sardanes?

¿Que siguin catalans els que protestin «Els Segadors» i xiulen sardanes!

¿Que no farán, els altres, els que per la força bruta dominen a Catalunya, com dominaven aquesta República que avui celebra el 106 anys de la seva gloriosa Independència?

¿Quina poca catalanitat! ¿Quin poc patriotisme! ¿Quin esperit més anti-liberal els que protesten «Els Segadors» i xiulen sardanes!

P. REDÓN.

Diada de la Patria Argentina, 1916.

En la Unió Nacionalista Republicana

La conferencia den Pinilla

CONTINUANT la serie de conferencies públiques organitzada per l'Unió Nacionalista Republicana, el passat diumenge ocupa la tribuna el ferm propagandista republicà En Jesús Pinilla Fornell, desenrotllant el tema «Els municipis i l'actual moment polític».

L'espectació que reinava per oír al ilustre conferenciant motivá que's veigés el local completament plé d'assistents i que al presentar-se el senyor Pinilla un profund recolliment se produí per a no perdre concepte de la peroració.

Nostré Lloret fá la presentació amb breus paraules, elogiant al conferenciant i fent remarcar que a l'hora en que del camp de l'esquerra ne surten tantes desercions, la perseverancia i la conseqüencia política dels homes que com Pinilla son un talent i una voluntat posats al servei de la causa republicana, constitueixen una nota de concol.

Cità'l seu pas per l'Ajuntament de Barcelona, aon doná mostra de la seva capacitat en assumptes municipals.

Seguidament s'alça en Pinilla recordant la seva vinguda a Tarragona quan el gran mitin de constitució del Bloc i de quina visita n'hi havien vingut ganes de repetir-la a la fi de poguer continuar aquelles converses.

Diu que si bé el tema escollit es «Els municipis i l'actual moment polític», en realitat devia nomenar-se «Els municipis i l'actual moment històric» i que si no l'anunciá així fou perque no's veigés en ell un esperit de petulancia.

MARGINAL

Té el convenciment de que l'autonomia municipal s'ha d'obtenir dins un regisme de República.

Diu que la llibertat municipal està supeditada a l'hisenda municipal. El dia que estigui resolt el problema municipal estarà resolt també el problema nacional. Jo tinc el propòsit de crear un ambient favorable per al estudi i resolució de la cosa municipal.

Els partits polítics espanyols no han sapigut enfocar les seves energies cap al estudi de una qüestió de tanta transcendència com son les hisendes i problemes locals.

Cita els principals partits avençats francesos, anglesos i adhuc alemanys per a fer una comparança amb els partits d'esquerra d'Espanya, comparança que ens és desfavorable.

Fa historia de com nasqueren els municipis a Europa i com conqueriren preponderancia.

La vida municipal apareix en temps del feudalisme en que les comunitats aprofiten les lluites i rencunies dels senyors dels Reis i del Papa per a recabar-se concessions fins constituir una força notable. Així van nàixer els municipis de Venecia, Pisa, Toulouse, etc., com també al mateix temps les ciutats lliures d'Alemanya i l'esperit municipal de Vizcaya, Navarra, Castella, Aragó i Catalunya.

Cita un hermós treball traduït, on se veu com arribaren a consolidar-se els municipis.

Després d'aquesta pojança tan esplendorosa s'inicia el decaïment del sentit local. ¿Per què? ¿quina va esser la causa d'aquest decaïment? Fou el germanisme que baixant d'Alemanya s'introduí amb esperit bèl·lic per Italia, atacant els seus grans municipis.

Així mateix i per idèntiques causes se debilitaven els municipis francesos portant com a conseqüència la repercució a les localitats espanyoles. Vegis en això quin era ja aleshores l'esperit teutònic; xò és, completament opressor i destructor de les personalitats, de municipi com de nació.

Llegeix fragments d'un treball den Matías Pica-vea escrit després del desastre colonial. D'ell se desprent que el renaixement no prové d'Italia, com se diu, sinó d'Espanya, en temps dels Reis Catòlics. El teutó Carles V fou el que donà a Espanya el cop de mort a l'esperit municipal, subseguit després pel no menys funest i teutó, també, Felip II.

Aquets monarques germànics foren els que començaren la labor de desvirtuar a l'Espanya castis-sa i àrabe i convertir-la amb una Espanya devastada i corrompuda.

En un paragraf eloqüentíssim fustiga durament el mite de que Alemanya es descentralitzadora.

No es possible seguir a l'orador en son bell discurs, amb tanta eloqüència i fogositat s'explica.

Cita el projecte den Maura sobre l'Administració local.

Es necessari cercar l'esperit local, els problemes de vida de cada localitat, la característica de cada poble i endinsar en l'estudi de lo que deu esser la solució per a així formar una opinió sana que obligui a l'Estat a modificar lo legislat i donar l'expansió i la llibertat necessària als municipis.

Es partidari de cercar l'autonomia partint de baix, xò és, del municipi, primer, per a seguir en la nacionalitat o regió, puix no vol una regió lliure amb municipis oprimits, com tampoc vol un municipi autònom amb els individus esclaus.

Recorda unes belles paraules den Costa sobre la necessitat de fer esplendorosa la vida dels municipis com a base de la salvació de l'Estat.

Eloqüentíssimament acaba la conferencia amb un paragraf magnífic en que diu que sols amb un regisme republicà se pot resoldre el plet de la vida local i l'hisenda local, puix que'l regisme monàrquic es essencialment cesarist i no vol de cap manera dependre's de cap manera de les seves prerrogatives, encar que aquestes siguin de conseqüències funestíssimes per a la vida local.

Una gran ovació premià la labor del senyor Pinnilla, qui fou moltíssim felicitat per una munió de assistents.

«El Diputat qui suscriu proposa que la Diputació acordi:

1.er Comunicar a l'Arrendataria del Contingent provincial s'abstingui de verificar cap més subasta de finques de regidors per dutes del Contingent provincial; i

2.^{on} Que's deixin sens efecte les subastes que pel mateix motiu s'han verificat fins avui.»

Es d'advertir que la majoria s'havia reunit al matí baix la presidencia de l'inmens Guasch i que s'havia acordat que no's votaria la proposició, puix d'altra manera, si la majoria l'acceptava, se posava en descobert davant de l'opinió i dels pobles. Així ho assegurà tot condolit després de la sessió un dels més innocents de la colla. Però's veu que alguns altres com els senyors Palau i Tell pressentiren la pedregada i no compareguren. Aquests senyors coneixen el *panyo* i saben la confiança que mereixen les habilitats de Guasch i Vidiella.

Vingué a la tarda l'hora de la sessió i'l senyor Vidiella impugnà la proposició del senyor Lloret. Ell també havia anat al mitin a combatre'ls procediments del contingent provincial. Avui sostindria el mateix criteri, però la responsabilitat del càrrec li fa temor. Ademés la proposició està en pugna amb lo que la llei disposa i deixa incomplertes les condicions del contracte en lo que a la Diputació afecta, i com no's pot anar contra la llei ni deixar de cumplir un contracte bilateral, demana al senyor Lloret que retiri la proposició.

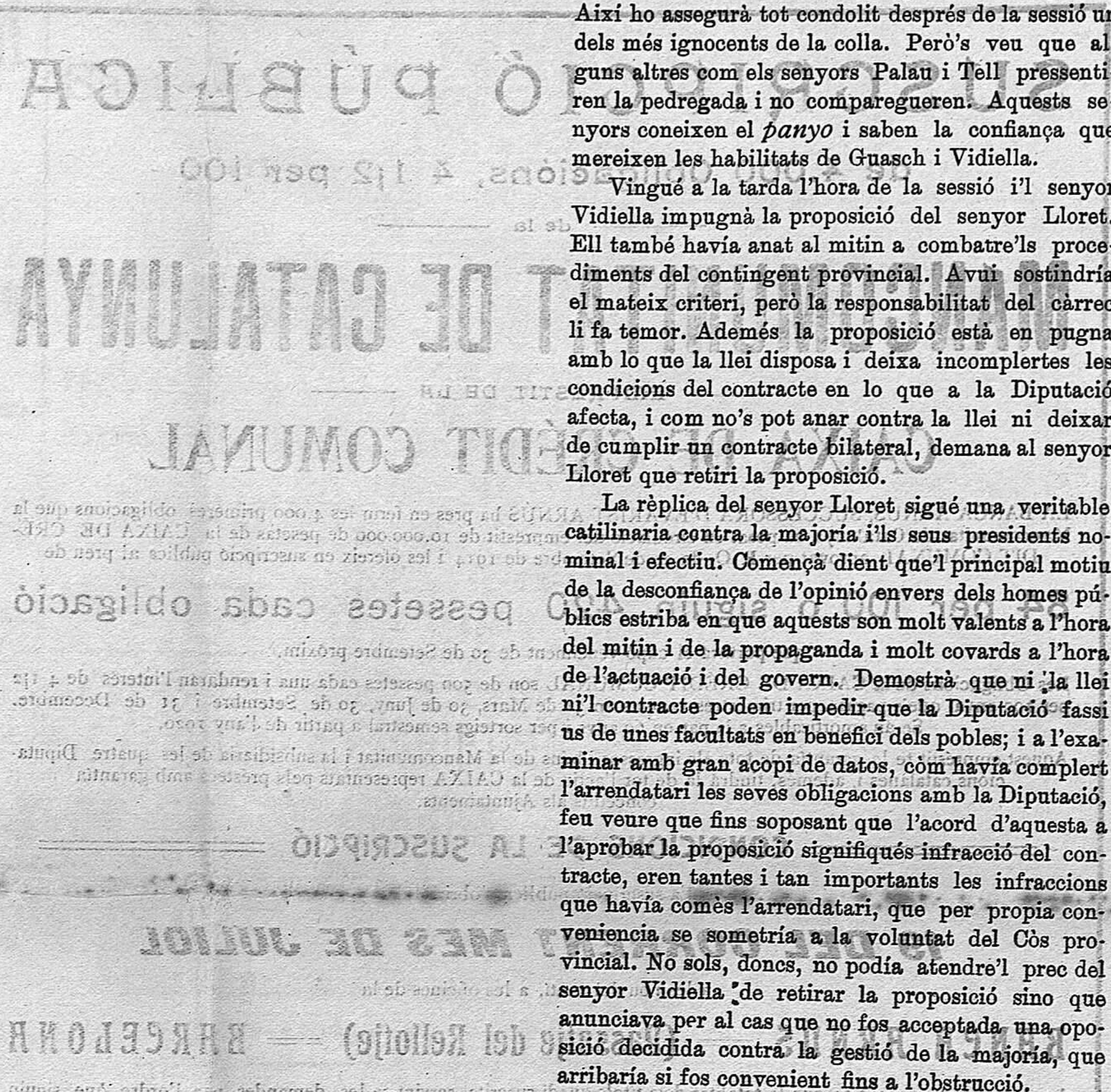
La rèplica del senyor Lloret sigué una veritable catilinaria contra la majoria i'ls seus presidents nominal i efectiu. Comença dient que'l principal motiu de la desconfiança de l'opinió envers dels homes públics estriba en que aquests son molt valents a l'hora del mitin i de la propaganda i molt covards a l'hora de l'actuació i del govern. Demostrà que ni la llei ni'l contracte poden impedir que la Diputació fassi un de unes facultats en benefici dels pobles; i a l'examinar amb gran acopi de datos, com havia complert l'arrendatari les seves obligacions amb la Diputació, feu veure que fins sopusant que l'acord d'aquesta a l'aprobar la proposició significués infracció del contracte, eren tantes i tan importants les infraccions que havia comès l'arrendatari, que per propia conveniencia se sometria a la voluntat del Còs provincial. No sols, doncs, no podia atendre'l prec del senyor Vidiella de retirar la proposició sino que anunciava per al cas que no fos acceptada, una oposició decidida contra la gestió de la majoria, que arribaria si fos convenient fins a l'obstrucció.

Parla'l senyor Borrall dient que tot i estant conforme amb la proposició i amb l'esperit que l'informava, no la votaria per por a la seva illegalitat, però que presentaria una esmena que havia de consultar abans amb el senyor Guasch. Aquest no degué donar la seva conformitat, perque l'esmena no's presentà.

I parlà Guasch. Amb tó solemnia digné que feia dues sessions que escoltava, no havent-li agradat la proposició del senyor Lloret perque tal vegada obriria un periode de violencia que no milloraria la situació econòmica de la Diputació. Que ell es partidari de que's castiguin els pobles que no paguen (sobre tot quan ell no es President). Que ell havia obtingut recaudacions magnifiques sense arrendament, i que si bé aquest no havia donat resultat no li alcançava cap responsabilitat perque no l'havia proposat. Que podria nomenar-se una comissió per a que examinés els expedients i anéssim tirant.

També li contesta'l senyor Lloret fent-li avinent que'l primer efecte de l'aprobació de la proposició seria'l de recobrar la Diputació la seva personalitat, fent que no's digui ni resulti de fet que l'arrendatari es l'amo i senyor de l'hisenda provincial. Demostrà com la violencia partiria si acàs de l'arrendatari, i quant convenient era pendre midas abans de acabar el contracte. Rebutjà'l nomenament de la comissió i demanà que's passés a votació.

Parlaren després els senyors Mestres i Estivill que havien sigut aludits pels senyors Vidiella i Guasch. El senyor Mestres manifestà que havia suscrit la proposició perque reflexava'l criteri expressat en la seva Memoria al deixar la Presidencia. Allavors no succeia lo que avui, que la Diputació deixa de percibir part o partida de lo recaudat, segons

Les vergonyes de la Diputació

EL passat dimars celebrà sessió'l Còs provincial. Tenia aquesta reunió caràcter extraordinari, com a continuació de la celebrada'l dia 9 de Juny per a tractar de solucionar el desgavell econòmic de la corporació el qual s'ha accentuat d'una manera alarmant d'ençà de la Presidencia del senyor Vidiella. Sapigut es que la Diputació no paga'ls empleats, no ha satisfet un cèntim a la Mancomunitat, etc., etc. I encare es més sapigut que'ls elements qui manen en aquella casa, els de la conxorxa guaschista-fomentista-carlina, no tenen altra orientació ni altre criteri que anar tirant tot aprofitant l'ocasió per a afavorir als amics i reventar als contraris. Així's demostrà ja en la sessió del dia 9 de Juny, que havent sigut demanada pel President en nom de la majoria, no portà cap iniciativa d'aquesta, i'l senyor Palau, avergonyit del paper que representaven els seus companys, volgué salvar la seva responsabilitat fent una crítica bastant encertada de la gestió de la Diputació.

En aquella sessió, apart el senyor Palau, foren els diputats de la minoria republicana'ls qui portaren el pes de la discussió i concretaren el seu pensament en varies proposicions, de les quals s'havia de tractar en la sessió del dimars. Era la primera proposició, la del nostre amic senyor Lloret, suscrita també pels demés companys de minoria, que deia així:

Pól lux.

s'ha manifestat en el curs d'aquesta discussió i no ha sigut desmentit pel senyor Vidiella. Entèn que la Diputació es sobirana i que a l'alabar se'l senyor Vidiella de que ell no havia autoritzat cap embarg i venda de finques, ha demostrat que no sap el terreny que trepitja, perquè no es la Presidència sino la Comissió provincial constituïda per majories monarquiques la que autoritza tals desgavells.

El senyor Estivill llegeix un estat comparatiu de les recaudacions de l'any 1912 fins avui i posa de manifest la diferència notabilíssima de la seva gestió i de la del senyor Mestres, en relació amb les dels senyors Guasch i Vidiella. La gestió de Guasch deixà a la diputació esquilmada, sense alè de vida; la del senyor Vidiella, es possible si segueix per aquest camí, que faci bona la del senyor Guasch. Entèn que tots devem obrar amb arreglo a la nostra consciència i que ha de votar-se immediatament la proposició.

Així se fa després de breus i encertades paraules del Sr. Isern, donant el següent resultat:

En favor: Srs. Padró, Guarro, Mestres, Estivill, Isern i Lloret; total, 6.

EN CONTRA: SRS. GUASCH, VIDIELLA, COMPTE, BORRELL, SERRES, CANIVELL I FORTUNY; TOTAL, 7.

Queda, doncs, desestimada la proposició i autoritzat l'arrendatari per a que segueixi venent i embargant finques de regidors.

Al volguer explicar el seu vot el Sr. Borrell i replicar-li'l Sr. Estivill que ara ja sabem qui eren els partidaris dels embargs i de les vendes, aquell i'l Sr. Vidiella's posen fets unes fúries, i criden desaforadament. Es allavors quan sembla que'ls senyors Fortuny que presidia i Canivell s'adonen del trist paper que'ls han fet representar els seus companys de la majoria.

Però la sessió no ha acabat i falta discutir altres proposicions presentades pels republicans. No obstant, els de la majoria fugen com si'ls embestissin i Vidiella ha de suplicar a Mestres vulga posar-se d'acord amb ell per a senyalar el dia de la nova reunió.

Després hem sapigut que'l senyor Vidiella se'n ha anat tranquilament a pendre les aigües i que no's proposa tornar fins al més d'Agost. No hi ha dubte que es un magnífic paper el que fan representar al senyor Vidiella!

Els XAROPS, HORXATES i SODES REFRESCANTS

de la antiga i acreditada casa

Esplugas

per sa qualitat i bon preu competeixen amb totes les demés marques conegudes.

FÀBRICA I DESPATX: CREU CUBERTA, 32, (Hostafrancs) BARCELONA

Crònica d'Art

EL diumenge prop passat assistirem a la inauguració del «Saló d'humoristes» que s'ha instalat en l'esplèndid local de «El Círculo» de Reus.

En aquest «Saló» ha passat lo que en altres, es a dir, que hi han concorregut artistes, potser els millors que hi han, empró que res tenen d'humoristes. Allí s'hi veuen pintures i dibuixos den Roqueta i Labarta, que son esplèndids de color, d'entonació, etc., lo mateix que'ls den Penagos i altres, però que no son caricatures. En canvi, hi han caricatures de primera com les de Castanys, Anem, Apa, Bon, Grau, Junceda, Brunet, Vidi, Jou, Opisso, Robledano, Tovar, Soler, Picarol, Verre, K. S. A., etc.

No podem passar sens dedicar unes ratlles als tres tarragonins que han pres part en el dit «Saló» quins son prou coneguts nostres: Cidon, Ele i John, que son dels que mellor paper han representat en aquesta exposició artística.

La nostra enhorabona a la Junta de «El Círculo» que patrocina actes de cultura com aquest i molt en especial al organitzador de la Exposició en Pere Vidiella que tant bé ho ha sapigut fer.

CRONISTA.

varis regidors, queda acordat que a la vinenta sessió es discutirà.

En el periodo de precis i preguntes, en Lliteras es dirigeix a l'alcalde i president de la Comissió de Foment respecte si saben res d'uns treballs que's fan al carrer de Sant Fructuós.

El senyor Armengol (amb cara de Sant Cristo del sigle XV) contesta que no'n sab res i que, també li extranya això, puix la comissió no ho va acordar i es lamenta de lo que ha passat.

El senyor alcalde diu que l'arquitecte li va manifestar que a la cantonada de dit carrer que dona a la Rambla es tenia que canviar una pedra i que després feia lleig i ara canvia tota l'acera.

En Lliteras fa present que tot just l'acera que's canvia es la que està millor i per lo tant demana que's fassi la de l'altre costat, que està en estat lamentable i perillós.

En Piñol demana que la Comissió de Governació es preocupi del assumpte que va quedar sobre la taula respecte l'aument del sou dels empleats.

Li contesta el president dient que dit assumpte s'està estudiant i que prompte vindrà a l'ajuntament.

En Nin prega al president que ara que tindrem els diputats fen vagues, que'ls inviti per fer una visita al riu Gaya per a estudiar la manera d'aprofitar unes aigües que fa temps que té en estudi, a lo que'l president li contesta que ja ho tindrà en compte.

Varis regidors fan precis i a les vuit i mitja es acavada la sessió.

En Miquel Moragas

EL pintor escenógraf Miquel Moragas i Ricart acaba de morir a l'edat de 74 anys, i l'ha precipitat an aquest doloros transit el punyent dolor que li causà la mort de la seva estimada esposa, ocoreguda poc temps enrera.

En Moragas era la bondat personificada, de carácter amable, de conversa atractivola, i això feia que totes les persones que'l tractaven ja eren els seus mes intims amics.

Com a artista era una notabilitat. Pertanyia a la distingida pléiade dels grans escenógrafs, que tan llegendimant han donat anomenada universal a aquest ram de les arts pictòriques catalanes. En les seves obres hi campia un devassall de llum i harmonia de colors, esplendorosa perspectiva i una encisadora fantasia a l'ensem que una notable erudició arqueològica.

Deixeble del gran escenógraf català Planella, aquest el va veure tan llest i intel·ligent, que no més tenia 17 anys que ja el tenia com a cap del taller.

Aviat deixà a son mestre, i associant-se amb un altre escenógraf l'Urgellés, varen pintar molt notables obres. Entre altres el tan celebrat teló de boca i les decoracions del Teatre Fortuny de Reus.

Després va tenir la col·laboració del seu nebot polític en Salvador Alarma, i llur producció artística, s'intensificà en gran manera.

La major part d'obres li proporcionaren veritables triomfs.

A la familia li enviém el nostre més sentit pésam.

De l'Ajuntament NOVES

Sessió del 10 de Juliol

PRESIDEIX Guasch; amb assistència de 19 regidors.

Degut al gros calor que han produït les discussions del alumbrat, el públic ha demanat permís per anar a estinejar a la nostra balnearia Rambla.

Es aprovada l'acta de la sessió última.

L'orde del dia es aprovada sens discussió, menys un dictamen de la comissió d'Aixamplis que no constava a l'orde del dia i la majoria volia que fos discutit i com qu'és anti-reglamentari, es va acordar que passés a la sessió vinenta.

Acavat el despatx, en Cavallé demana que l'Ajuntament discuteixi la exposició qu fou presentada i suscrita per els populars i nacionalistes per a veure si la corporació l'accepta o rebutja.

En Ventosa diu que havent sigut prou discutida amb sessió extraordinaria, no es del cas remoure dit assumpte.

En Lliteras, en nom dels nacionalistes, diu que abunda en les manifestaciones del senyor Ventosa i afegeix que, com en la sessió passada se va presentar una proposició firmada per en Piñol i ell, no creu que's discuteixi, doncs la proposició es el fruit de la exposició esmentada.

En Prat vol presentar una proposició incidental, demanant a l'Ajuntament que dongui un vot de confiança per a la majoria; mes el vot se'l donarien ells mateixos. ¡Oh quina badada! Que'n dirà d'això

El Eco de la Cloaca?

En Cavallé fa manifestacions en contra de dita proposició i per últim, després de la intervenció de

El dijous a la tarda fou fixat un bando del Governador militar fent sapiguer haver sigut declarat l'estat de guerra en aquesta provincia, ordenant i manant el compliment de les mides de rigor en aquestos casos excepcionals.

Un cop declarat l'estat de guerra, foren clausurats els locals socials de la Federació Obrera i del Centre ferroviari.

El concert que's donà en el nostre Teatre Principal a profit dels fills del malanganyat mestre Granados, organitzat per la Societat Filarmónica, produí un líquid de 460'60 pessetes, segons datos publicats per la premsa diària.

Amb atent besa-la-mà, N'Amós Belmonte Osuna, ha tingut l'atenció de despedir-se de nosaltres i oferir-se en el seu nou càrrec de la Biblioteca de la Facultat de Medicina de Madrid. Agraïm la seva finesa i li desitjém tota mena de prosperitats en el desempeny del nou càrrec.

Tarragona : Imp. Llorens i Cabré : Fortuny, 4

ANTIGUA CERRALLERIA de la **Vda. de Baldomer Baró**

Plaça del Rei, 7 i 10

Se construeixen tota classe de panys de seguretad, báscules, romanes, portes ondulades, i tot el ram de cerralleria artística, etc., baix la direcció den

PAURUIZ

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels casos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort.
 Inscrita en el Govern Civil i en la Comissaria general de Segurs, segons mana la Llei.
 Director facultatiu: **DR. RABADA**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 90, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA
 Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapia i anàlisis micro químic d'urina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606.
BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADA
 Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Melgarejo de les Cases de Socors de Barcelona
 Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7.— Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.— Per a'ls pobres, franca dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.
 Rambla de Sant Joan, 90, entressol. — TARRAGONA

AL DIA
 Rambla de Sant Joan, 40
NOVITATS
 BISUTERIA
 PERFUMERIA
 BRODATS
 ROBA BLANCA FETA
 CORBATES
 GUANTS
 COLLS I PUNYS
 BANOS I STORS

HIMALAYA
 El rei dels
 licors estomacals
 FABRICANTS:
 Fills de Joan Vilá Granada
 MARCA REGISTRADA
 Gran Diploma d'Honor en l'Exposició de Buenos Aires.
 Demanen en els cafès i pasteleries
 Indicat per a casaments, batetjos i banquets

Sastreria
Novitat
 = DE =
Lluís Montserrat
 PORTALET, 1
 PLASSA DE LA FONT, 51
TARRAGONA

Casa Lliteras
 Recomana al públic
 sos acreditats Cafés
 Torrefacció diària
 Gran assortit de articles del ram de ultramarins.
 Garantia absoluta amb la qualitat dels seus generos.
 Servei a domicili
 MAJOR, 3
TARRAGONA

STOCK
Michelin i Dunlop
 Accessoris i peces soltes per a Bicycletes,
Motocicletes i Automovils
 Oils lubricants, betzines i buijes. Vulcanització i venda de Neumàtics i càmares per a tota classe de Autos
 Despaix i Exposició: MASDEU i C.
 Unió, 32. Teléfon 259
 Garage: Unió, 45
TARRAGONA

COLMADO CENTRAL
 = DE =
FREDERIC MIRET
 Fruites fresques, embutits, fiambres, conserves, vins, xampanyes :: i tota classe de comestibles ::
 UNIO, 28 — TELEFON 245
TARRAGONA

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI
 = DE =
JOAN M. PIÑOL
 Unió, 1 — TARRAGONA — Teléfon 181
 Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanys : Escribanies : Plummes Stilogràfiques : Pesa-carres : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.
PREUS SUMAMENT BARATOS

MENJADORS DEL JARDÍ
 = DE =
FRANCISCO LÓPEZ
 AUGUST, 15, I COMTE DE RIUS, 16
TARRAGONA
 Se serveixen cuberts des de 1'50 pessetes en endevant i a la carta.
 Hospedatges per temporada a preus convencionals.
 : Habitacions amb llum elèctrica :

Hotel Internacional
 Recentment inaugurat
 Confort modern
COMTE DE RIUS, 17
1 AUGUST, 26
TARRAGONA

Petit Versailles
Bar de Moda
 Refrescos - Café - Li ors - Doïços
 Explendit servei de Restaurant:
 Piano elèctric - Or. rt dia i nit
Rambla San Joan, núm. 49
Teléfon, 242
Tarragona

FRANCISCO COCA
 Lo millor en comestibles
RAMBLA CASTELAR, 24
 Corbates i articles per a home
Gilbert Germans
 PREUS BARATOS
Pere Lloret
 Corredor Reial de Comerç
 Apodaca, 9

Sabateria
"La Mariposa"
 = DE =
Joan Domenech
 Calçats econòmics, a mida i de luxe.
PREUS FIXOS
 Grans existencies de totes mides i classes.
Carrer Major, 2
Tarragona

Fàbrica de Braguers
 = I DE =
Aparatos Ortopèdics (TRENCATS)
 EL BRAGUER-ARTICULAR-REGU-LADOR sistema MONTSERRAT es el més pràctic i modern per a la retensió i curació de les hernies per cròniques i rebeldes que siguin.
 Grans existencies de BRAGUERETS DE GOMA per a la radical curació de les hernies de la infancia i tot lo concernent a Cirurgia i Ortopedia.
ESPECIALITAT EN LA CONSTRUCCIÓ DE FAIXES VENTRALS
CASA MONTSERRAT
 UNIO, 34 — TARRAGONA

MOSTELLE
 = (RAIMOST) =
 Suc de raimos sense alcohol
 The Grape Juice Co. L.^d
 Londres i Tarragona
 El Vermouth més higiènic
 Un excelent refresc
 El millor aliment en les malalties i convalescencia
 Se ven per tot arreu

FERRETERIA MALLOL
 Bateria de cuina :: Eines de totes classes :: Articles per a magatzems de vins i olis.
 Objectes per a regalos — Articles per a Sports
Sant Agustí, 9 i 11. — Tarragona